

III

(Az EU-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok)

AZ EU-SZERZŐDÉS VI. CÍME ALAPJÁN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

A TANÁCS 2009/948/IB KERETHATÁROZATA

(2009. november 30.)

a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjára, valamint 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Cseh Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

- (1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének Európai Unión belüli erősítéséről szóló hágai program, amelyet az Európai Tanács 2004. november 4-i és 5-i ülésén hagyott⁽¹⁾ jóvá, előírja, hogy a tagállamok a büntetőeljárások hatékonyságának növelése céljából – a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása mellett – fontolják meg a joghatósági összeütközésekről szóló jogszabályok megalkotását annak érdekében, hogy lezáruljon a büntetőügyekben hozott igazságügyi határozatok kölcsönös elismerése elvének végrehajtására irányuló intézkedések átfogó programja.
- (3) Az e kerethatározatban meghatározott intézkedéseknek az olyan helyzetek megelőzésére kell irányulniuk, amikor ugyanazon személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatt különböző tagállamokban vannak folyamatban párhuzamosan büntetőeljárások, ami végül azoknak az eljárásoknak két vagy több tagállamban történő jogerős lezárásához vezethet. Ennélfogva a kerethatározat arra irányul, hogy megakadályozza a Benelux Gazdasági

Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁽²⁾ 54. cikkében meghatározott és az Európai Közösségek Bírósága által értelmezett ne bis in idem elv megsértését.

- (4) A tagállamok illetékes hatóságainak közvetlen konzultációkat kell folytatniuk annak érdekében, hogy konszenzusra jussanak bármilyen olyan tényleges megoldást illetően, amelynek célja a párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek és az érintett illetékes hatóságok idő- és forráspazarlásának az elkerülése. Ilyen tényleges megoldás lehet különösen a büntetőeljárások egyetlen tagállamba történő összevonása, például a büntetőeljárások átadása útján. Megoldás lehet továbbá bármilyen más lépés is, amely lehetővé teszi az eljárások hatékony és ésszerű intézését, beleértve az időben történő ügyelosztást is, például az ügynek az Eurojust elé utalása útján, ha az illetékes hatóságok nem tudnak konszenzusra jutni. E tekintetben különös figyelmet kell fordítani a bizonyítékok összegyűjtésének kérdésére, amelyet befolyásolhatnak a folyamatban levő párhuzamos büntetőeljárások.
- (5) Ha egy tagállam illetékes hatósága ésszerű okok alapján feltételezi, hogy ugyanazon személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatt párhuzamosan folyik büntetőeljárás egy másik tagállamban, amely azoknak az eljárásoknak két vagy több tagállamban történő jogerős lezárásához vezethet, fel kell vennie a kapcsolatot a másik tagállam illetékes hatóságával. Az ésszerű okok fennállását kizárólag a megkereső hatóságnak kell vizsgálnia. Ésszerű ok lehet többek között az, ha a gyanúsított vagy vádlott közli, hogy ugyanazon cselekmények miatt egy másik tagállamban párhuzamosan büntetőeljárás folyik ellene és adatokkal szolgál erről, vagy ha egy másik tagállam illetékes hatóságától származó, kölcsönös jogsegély kérelem párhuzamos büntetőeljárások esetleges fennállásának lehetőségére utal, vagy ha rendőri hatóság erre vonatkozóan tájékoztatást ad.

⁽¹⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

⁽²⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

- (6) Az illetékes hatóságok közötti információcseré az információk minimális körének a kötelező továbbításán kell, hogy alapuljon, amelyek megadása mindig kötelező. Az érintett információnak különösen meg kell könnyítenie az érintett személynek, valamint az adott párhuzamos eljárások jellegének és szakaszának megfelelő azonosítását.
- (7) Valamely más tagállam illetékes hatósága által megkeresett illetékes hatóságot általános válaszadási kötelezettség kell, hogy terhelje a megküldött kérelem tekintetében. A megkereső hatóságot határidő megállapítására ösztönzik, amelyen belül a megkeresett hatóságnak lehetőség szerint válaszolnia kell. Az illetékes hatóságoknak a kapcsolatfelvételi eljárás során teljes mértékben figyelembe kell venniük a szabadságuktól megfosztott személyek sajátos helyzetét.
- (8) Az e kerethatározat alapján létesített együttműködés fő elvének az illetékes hatóságok közötti közvetlen kapcsolatnak kell lennie. A tagállamoknak a nemzeti eljárási autonómia elvével összhangban diszkrecionális jogkörük kell, hogy legyen annak eldöntésére, hogy mely hatóságok rendelkezzenek illetékességgel arra, hogy e kerethatározat alapján eljárjanak, feltéve, hogy e hatóságok hatásköre kiterjed arra, hogy a kerethatározat rendelkezéseivel összhangban eljárjanak és annak megfelelően határozzanak.
- (9) Amikor az illetékes hatóságok arra törekcsenek, hogy konszenzusra jussanak valamely olyan tényleges megoldásról, amelynek célja a két vagy több tagállamban párhuzamosan folytatott eljárások hátrányos következményeinek az elkerülése, tekintettel kell lenniük arra, hogy minden eset egyedi, figyelembe kell venniük annak minden tényezőjét és jellemzőjét. Az illetékes hatóságoknak a konszenzus létrejötte érdekében figyelembe kell venniük a vonatkozó kritériumokat, adott esetben az Eurojust 2003. éves jelentésében közzétett és a jogalkalmazók igényeit szolgáló iránymutatásokban szereplő kritériumokat, és figyelembe kell venniük például azt a helyet, ahol a bűncselekmény legnagyobb részét elkövették, azt a helyet, ahol a kár vagy veszteség jelentős része keletkezett, a gyanúsított vagy vádlott tartózkodási helyét, valamint más joghatóságok számára történő átadásának vagy kiadásának lehetőségeit, a gyanúsított vagy vádlott állampolgárságát vagy lakóhelyét, a gyanúsított vagy vádlott jelentős érdekeit, a sértettek és tanúk jelentős érdekeit, a bizonyítékok elfogadhatóságát vagy az esetlegesen előforduló késedelmeket.
- (10) Az illetékes hatóságok azon kötelezettsége, hogy közvetlen konzultációt kezdjenek annak érdekében, hogy e kerethatározat keretében konszenzust érjenek el, nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy e közvetlen konzultációkat az Eurojust segítségével folytassák le.
- (11) Egyik tagállam sem kötelezhető arra, hogy akarata ellenére lemondjon a joghatóságáról vagy gyakorolja azt. Amíg nem született konszenzus a büntetőeljárások egy tagállamba történő összevonásáról, a tagállamok illetékes hatóságainak el kell tudniuk járni a nemzeti joghatóságuk alá tartozó bármilyen bűncselekmény tekintetében.
- (12) Mivel e kerethatározat legfőbb célja éppen a szükségtelen és esetlegesen a ne bis in idem elv megsértését eredményező párhuzamos büntetőeljárások megelőzése, alkalmazása nem vezethet a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos összeütközéshez ott, ahol az egyébként nem következne be. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térségben a büntetőeljárás kötelező lefolytatásának elvét – amely az eljárásjog területén több tagállamban irányadó – olyan módon kell értelmezni és alkalmazni, hogy az teljesítettnek tekintendő, ha egy adott bűncselekmény tekintetében valamely tagállam biztosítja a büntetőeljárás lefolytatását.
- (13) Ha konszenzus született arról, hogy a büntetőeljárásokat egy tagállamba vonják össze, a másik tagállam illetékes hatóságai a konszenzussal összeegyeztethető módon kell, hogy eljárjanak.
- (14) Mivel az Eurojust különösen alkalmas a joghatósági összeütközések megoldásában való segítségnyújtásra, az ügyeknek az Eurojust elé utalása a szokásos lépés akkor, amikor nem lehetett konszenzusra jutni. Megjegyzendő, hogy a legutóbb az Eurojust megerősítéséről szóló, 2008. december 16-i 2009/426/IB tanácsi határozattal ⁽¹⁾ módosított, a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról szóló 2002/187/IB tanácsi határozat ⁽²⁾ (az „Eurojust-határozat”) 13. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban az Eurojustot minden olyan ügyről tájékoztatni kell, amelyben joghatósági összeütközés merült fel vagy merülhet fel, és valamely ügyet bármikor az Eurojust elé lehet utalni, ha a közvetlen konzultációban résztvevő illetékes hatóságok közül legalább egy helyénvalónak tartja azt.
- (15) Ez a kerethatározat nem érinti a büntetőeljárások átadásáról szóló, 1972. május 15-én Strasbourgban aláírt európai egyezmény szerinti eljárásokat, valamint a büntetőeljárások tagállamok közötti átadásával kapcsolatos bármely egyéb megegyezést.
- (16) Ez a kerethatározat nem vezethet szükségtelen adminisztratív terhekhez azokban az esetekben, amikor a kérdéses problémákra megfelelőbb megoldási lehetőségek állnak rendelkezésre. Ezért azokban az esetekben, amikor léteznek rugalmasabb eszközök vagy szabályok a tagállamok között, azoknak e kerethatározattal szemben elsőbbséget kell élvezniük.

⁽¹⁾ HL L 138., 2009.6.4., 14. o.

⁽²⁾ HL L 63., 2002.3.6., 1. o.

- (17) E kerethatározat a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserére és közvetlen konzultációkra vonatkozó rendelkezésekre korlátozódik, és nem érinti az egyének azon jogát – amennyiben a nemzeti jog értelmében ez a jog fennáll –, hogy kérjék, hogy velük szemben saját országuk vagy más ország joghatósága alatt folytassák le a büntetőeljárást.
- (18) Az e kerethatározat alapján továbbított személyes adatok feldolgozása során alkalmazni kell a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatot ⁽¹⁾.
- (19) A nyelvi szabályozásról szóló nyilatkozat megtételekor a tagállamokat bátorítják arra, hogy legalább egy, a saját hivatalos nyelvüktől eltérő, az Európai Unióban széles körben használt nyelvet is megjelöljenek.
- (20) Ez a kerethatározat tiszteletben tartja az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke által elismert és az Európai Unió Alapjogi Chartájában kifejezésre juttatott alapvető jogokat és elveket,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK

1. cikk

Cél

- (1) E kerethatározat célja a hatékony és megfelelő igazság-szolgáltatás elősegítése érdekében a két vagy több tagállam büntetőeljárást folytató illetékes hatóságai közötti szorosabb együttműködés előmozdítása.
- (2) E szorosabb együttműködés céljai a következők:
- a) az olyan helyzetek megelőzése, amikor ugyanazon személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatt különböző tagállamokban párhuzamos büntetőeljárások vannak folyamatban, amely az eljárás két vagy több tagállamban történő jogerős lezárásához vezethet, megsértve ezzel a *ne bis in idem* elvét; és
- b) bármilyen olyan tényleges megoldásra vonatkozó konszenzus elérése, amelynek célja az ilyen párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek az elkerülése.

⁽¹⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

2. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Az 1. cikkben meghatározott cél elérése érdekében e kerethatározat az alábbiakra vonatkozó keretet állapítja meg:
- a) a tagállamok illetékes hatóságai közötti kapcsolatfelvételi eljárás, amelynek célja annak megerősítése, hogy ugyanazon cselekmények miatt ugyanazon személlyel szemben párhuzamos büntetőeljárások vannak folyamatban;
- b) ugyanazon cselekmények miatt ugyanazon személlyel szemben párhuzamos büntetőeljárást folytató két vagy több tagállam illetékes hatóságai közötti – közvetlen konzultáció útján történő – információcsere, ha a párhuzamos büntetőeljárások meglétéről már tudomásuk van, bármilyen olyan tényleges megoldásra vonatkozó konszenzus elérése érdekében, amelynek célja a párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek az elkerülése.
- (2) E kerethatározatot nem kell alkalmazni a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 5. és 13. cikke szerinti eljárásokra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

- a) „párhuzamos eljárások”: ugyanazon cselekmények miatt ugyanazon személlyel szemben két vagy több tagállamban folyamatban levő büntetőeljárások, beleértve mind a tárgyalást megelőző, mind a tárgyalási szakaszt;
- b) „illetékes hatóság”: az az igazságügyi hatóság vagy más hatóság, amely tagállamának jogszabályai szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik az ezen kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott cselekmények elvégzésére;
- c) „megkereső hatóság”: egy tagállam illetékes hatósága, amely a párhuzamos eljárások fennállásának megerősítése céljából egy másik tagállam illetékes hatóságával felveszi a kapcsolatot;
- d) „megkeresett hatóság”: az az illetékes hatóság, amelytől egy megkereső hatóság kéri a párhuzamos büntetőeljárások fennállásának a megerősítését.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

4. cikk

Illetékes hatóságok meghatározása

(1) A tagállamok olyan módon határozzák meg az illetékes hatóságokat, amely előmozdítja a hatóságok közötti közvetlen kapcsolatfelvétel elvét.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban minden tagállam tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát arról, hogy nemzeti joga szerint mely hatóságok rendelkeznek illetékességgel arra, hogy e keret-határozattal összhangban eljárjanak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés ellenére minden tagállam – ha belső rendszerének felépítése ezt szükségessé teszi – kijelölhet egy vagy több központi hatóságot, amelynek feladata az információ iránti kérelmek adminisztratív célú továbbítása és fogadása az 5. cikknek megfelelően és/vagy segítség nyújtása az illetékes hatóságok számára a konzultációs eljáráshoz. Az a tagállam, amely élni kíván a központi hatóság vagy hatóságok kijelölésének lehetőségével, erről tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát.

(4) A Tanács Főtitkársága a (2) és (3) bekezdés szerint részére eljuttatott tájékoztatást valamennyi tagállam és a Bizottság rendelkezésére bocsátja.

2. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

5. cikk

Kapcsolatfelvételi kötelezettség

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága ésszerű okok alapján feltételezi, hogy egy másik tagállamban párhuzamosan eljárás folyik, kapcsolatba lép e másik tagállam illetékes hatóságával a párhuzamos eljárások fennállásának megerősítése érdekében azzal a céllal, hogy a 10. cikk szerint közvetlen konzultációt kezdeményezzen.

(2) Ha a megkereső hatóság előtt nem ismert a megkeresendő illetékes hatóság, minden szükséges módon tudakozódik – beleértve az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóinak bevonását is – annak érdekében, hogy az illetékes hatóság adatait megszerezze.

(3) A kapcsolatfelvételi eljárást nem kell alkalmazni, ha a párhuzamosan eljárást folytató illetékes hatóságokat más módon már tájékoztatták ezen eljárások fennállásáról.

6. cikk

Válaszadási kötelezettség

(1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság által megjelölt valamely ésszerű határidőn belül, vagy – ha nem jelöltek meg határidőt – indokolatlan késedelem nélkül válaszol az 5. cikk (1) bekezdése szerint megküldött kérelemre, és tájékoztatja a megkereső hatóságot arról, hogy tagállamában folyik-e párhuzamosan eljárás. Abban az esetben, ha a megkereső hatóság arról tájékoztatta a megkeresett hatóságot, hogy a gyanúsított vagy vádlott előzetes letartóztatásban vagy őrizetben van, ez utóbbi hatóságnak sürgős esetként kell kezelnie a megkeresést.

(2) Ha a megkeresett hatóság a megkereső hatóság által meghatározott valamely határidőn belül nem tud választ adni, azonnal értesíti a megkereső hatóságot ennek okairól, és jelzi azt a határidőt, amelyen belül megadja a kért információt.

(3) Ha az a hatóság, amellyel egy megkereső hatóság felvette a kapcsolatot, nem a 4. cikk szerinti illetékes hatóság, az információ iránti kérelmet indokolatlan késedelem nélkül továbbítja az illetékes hatóságnak, és ennek megfelelően tájékoztatja a megkereső hatóságot.

7. cikk

Az érintkezés módja

A megkereső és a megkeresett hatóságok olyan módon érintkeznek egymással, hogy az írásban dokumentálható legyen.

8. cikk

A megkeresésben nyújtandó minimális információ

(1) A megkereső hatóság az 5. cikk szerinti kérelem továbbításakor az alábbi információkat közli:

- a) az illetékes hatóság elérhetősége;
- b) az adott büntetőeljárások tárgyát képező cselekmények és körülmények leírása;
- c) a gyanúsított vagy vádlott, valamint adott esetben a sértettek személyazonosító adatai;
- d) a büntetőeljárások állása; és
- e) adott esetben a gyanúsított vagy vádlott előzetes letartóztatására vagy őrizetbe vételére vonatkozó információ.

(2) A megkereső hatóság kiegészítő információval is szolgálhat a tagállamában folyó büntetőeljárásról, például az abban az államban tapasztalt bármely nehézségre vonatkozóan.

9. cikk

A válaszban nyújtandó minimális információ

(1) A 6. cikk szerint megkeresett hatóság válasza az alábbi információt tartalmazza:

- a) a megkereső hatóság által küldött információ iránti kérelemben hivatkozott büntetőeljárások tárgyát képező cselekmények egy része vagy valamennyi cselekmény miatt folyik-e vagy folyt-e büntetőeljárás és a büntetőeljárásban ugyanazon személyek érintettek-e;

az a) pontra adott igenlő válasz esetén:

- b) az illetékes hatóság elérhetősége; és
- c) ezen eljárások állása, vagy ha jogerős határozatot hoztak, ezen jogerős határozat típusa.

(2) A megkeresett hatóság kiegészítő információval szolgálhat a tagállamában jelenleg folyamatban lévő vagy lefolytatott büntetőeljárással kapcsolatban, különösen valamely olyan kapcsolódó cselekményről, amely abban az államban büntetőeljárás tárgyát képezi.

3. FEJEZET

KÖZVETLEN KONZULTÁCIÓ

10. cikk

A közvetlen konzultációk megkezdésének kötelezettsége

(1) Ha megállapítást nyer, hogy párhuzamos eljárások vannak folyamatban, az érintett tagállamok illetékes hatóságai közvetlen konzultációt kezdenek egymással annak érdekében, hogy konszenzusra jussanak valamely olyan tényleges megoldásról, amelynek célja a párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek az elkerülése, és amely adott esetben a büntetőeljárások egy tagállamba való összevonását eredményezheti.

(2) Amíg a közvetlen konzultációk folynak, az érintett illetékes hatóságok tájékoztatják egymást minden olyan fontos eljárási intézkedésről, amelyet az eljárások során hoztak.

(3) A közvetlen konzultációk során a konzultációkban résztvevő illetékes hatóságok, ha lehetséges, válaszolnak a konzultációkban résztvevő más illetékes hatóságoktól érkező információ iránti kérelmekre. Olyan esetekben azonban, amikor egy illetékes hatóság olyan különleges információt kér egy másik illetékes hatóságtól, amely jelentős nemzetbiztonsági érdekeket

sérthet, vagy személyek biztonságát veszélyeztetheti, ez utóbbi hatóság nem köteles közölni ezt az információt.

11. cikk

A konszenzus elérését szolgáló eljárás

A tagállamok illetékes hatóságai a 10. cikknek megfelelően valamely ügyben konszenzus elérése céljából kezdeményezett közvetlen konzultáció során az ügy valamennyi elemét és jellemzőjét, továbbá az általuk lényegesnek ítélt valamennyi tényezőt figyelembe veszik.

12. cikk

Együttműködés az Eurojusttal

(1) Ez a kerethatározat kiegészíti és nem sérti az Eurojust-határozatot.

(2) Ha a 10. cikk szerint nem volt lehetséges konszenzus elérése, az ügyet adott esetben az érintett tagállamok bármely illetékes hatósága az Eurojust elé utalja, feltéve, hogy az Eurojust az Eurojust-határozat 4. cikkének (1) bekezdése értelmében hatáskörrel rendelkezik az ügyben.

13. cikk

Tájékoztatás az eljárás eredményéről

Ha a 10. cikk szerinti közvetlen konzultáció során konszenzus született arról, hogy a büntetőeljárásokat egy tagállamba vonják össze, ennek a tagállamnak az illetékes hatósága tájékoztatja a másik tagállam(ok) megfelelő illetékes hatóságát (hatóságait) az eljárás eredményéről.

4. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

Nyelvek

(1) Minden tagállam a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban közli, hogy a 2. fejezet szerinti kapcsolatfelvételi eljárás során az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei közül mely nyelveket használja.

(2) Az illetékes hatóságok a 10. cikk szerinti közvetlen konzultációik során bármely nyelv használatában megállapodhatnak.

15. cikk

Kapcsolat más jogi eszközökkel és más egyezményekkel

(1) Ha más jogi eszközök vagy egyezmények lehetővé teszik e kerethatározat céljainak kiterjesztését, vagy segítik azon eljárások egyszerűsítését vagy könnyítését, amelyek szerint a nemzeti hatóságok információt cserélnek egymással a folyamatban lévő büntetőeljárásairól, közvetlen konzultációkat kezdenek, valamint megpróbálnak konszenzusra jutni bármilyen tényleges megoldásról, amelynek célja a párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek az elkerülése, akkor a tagállamok:

- a) az e kerethatározat hatálybalépésekor hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket továbbra is alkalmazhatják;
- b) e kerethatározat hatálybalépését követően két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket köthetnek.

(2) Az (1) bekezdésben hivatkozott megállapodások és egyezmények semmiképpen sem érinthetik az olyan tagállamokkal fennálló kapcsolatokat, amelyek ezeknek nem részesei.

16. cikk

Végrehajtás

A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek 2012. június 15-ig megfeleljenek.

A tagállamok 2012. június 15-ig eljuttatják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból eredő kötelezettségeiket nemzeti jogukba átültetik.

17. cikk

Jelentés

A Bizottság 2012. december 15-ig jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben felelnek meg e kerethatározatnak.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 30-án.

a Tanács részéről
az elnök
B. ASK